

BOGONOŚNY (1) *ai*

G pl bogonośnych.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI(XVIII) w.

Noszący Boga (w sercu), natchniony przez Boga [kalka gr. θεόληπτος]: prawda Ewangelii y nauka bogonośnych oycow S. SkarJedn A5v.

ZZie